

Справа № Т-1689-17

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД

МІЖ:

АНДРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ ПОРТНОВ

Позивач

-та-

МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Відповідач

СПРАВУ РОЗГЛЯНУВ:

суддя Майкл Д. Менсон

ДАТА ЗАСІДАННЯ:

04 грудня 2018 року

ВИСТУПИЛИ У СУДІ:

ДЖОФФ Р. ХОЛЛ

-- зі сторони Позивача

ДЖОН У. БОСКАРІОЛ

РОБЕРТ Х. ГЛАЗГО

РОДЖЕР ФЛЕМ

-- зі сторони Відповідача

ЗМІСТ РОЗГЛЯДУ СУДОВОЇ СПРАВИ

	НОМЕР СТОРІНКИ
ВІДКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ	3
ПОЯСНЕННЯ ПАНА ХОЛЛА	3 - 21
ПОЯСНЕННЯ ПАНА ФЛЕМА	21 - 56
ЗАКЛЮЧНИЙ ВИСТУП ПАНА ХОЛЛА	57 - 61
ЗАСВІДЧЕННЯ	62

ВІДКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

КЛЕРК: Це спеціальне засідання Федерального суду в Торонто оголошується відкритим. Головуючий суддя – Високоповажний суддя Менсон. Суд викликає справу реєстраційний номер T-1689-17 між Андрієм Володимировичем та Міністром закордонних справ. Джофф Р. Холл, Джон У. Боскаріол та Роберт Х. Глазго виступають від імені позивача, а Роджер Флем виступає від імені відповідача.

СУДДЯ МЕНСОН: Доброго ранку, адвокате.

МІСТЕР. ХОЛЛ: Доброго ранку.

СУДДЯ МЕНСОН: Я ознайомився зі справою, апеляція на рішення Міністра залишити ім'я позивача у Списку. Питання правочинності. Я переконаний, що під час оприлюднення ці положення носили характер *intra vires*, тому це питання закрите, і я готовий вислухати ваші аргументи щодо того, що залишається.

ПОЯСНЕННЯ ПАНА ХОЛЛА: Дякую, Ваша честь. Ваша честь, якщо на людину неправомірно накладають міжнародні санкції на основі інформації, яка є ненадійною та невірною або була показана такою, то не може бути, щоб цей суд не міг призначити засіб правового захисту, якщо не з'ясується що людина є іноземним політичним діячем, що, здається, є тією позицією, яку міністр заявляє перед вами.

З точки зору моїх заяв, я маю дві значні теми. По-перше, я збираюся розпочати з того, що я називаю двома відправними точками: одна правова і одна фактична. І від тих двох відправних точок я збираюся перейти до інших питань, які Ваша честь вже визначила. І я почув вас з приводу вашого враження від характеру положень на момент їх оприлюднення. Це, безумовно, буде моїм аргументом, що вони стали недійсними, що вони ... що положення можуть стати недійсними. Але це впливає з моїх двох відправних точок, тому дозвольте мені розпочати з цього. Щодо двох відправних точок, одна, як я вже сказав, є правовою, і одна є фактичною. З правової точки зору, я хотів би почати з законодавчого акту, якщо дозволите. Ви повинні мати перед собою короткий виклад позивача про повноваження, а законодавчий акт знаходиться на Закладці 5.

СУДДЯ МЕНСОН: У мене це є.

ПАН ХОЛЛ: Дякую, Ваша честь. І я хотів би почати з розділу 4 (1), і я знаю, що Ваша честь це вже розглянув, але це важлива база для моїх аргументів. Якщо іноземна держава в письмовій формі заявляє уряду Канади про те, що особа незаконно присвоїла майно іноземної держави або отримала майно незаконним шляхом в силу свого службового становища, тоді Генерал-губернатор може видавати накази або затверджувати положення. І тоді (2) є певні інші передумови для складання наказу чи положення. Але я хочу зосередити увагу на словах "що людина незаконно привласнила майно іноземної держави або отримала майно незаконним шляхом в силу свого службового становища". Це формулювання вимагає, щоб іноземна держава письмово стверджувала, що факт незаконного привласнення дійсно відбувся, а не те, що проводиться розслідування, або що існує підозра у таких діях, а те, що це сталося.

І це нормативна передумова для того, щоб положення, яке буде оприлюднено, або, власне кажучи, у нашому випадку, продовжуватиме існувати. Передумова не може бути проігнорована. І міністр, я думаю, спонукає вас зосередитись більше на пункті (2), який встановлює деякі параметри, коли можна зробити наказ. Але я прошу вас з повагою ставитися до попередньої умови, про те, що іноземна держава письмово стверджувала про те, що мало місце незаконне привласнення або неналежне отримання майна. З цією

відправною точкою я звертаюся до фактичного відправного моменту для мого аналізу, Ваша честь, та доказів. Тепер у нас є докази, як ви побачите у огляді справи, від міністра, і ці докази свідчать про те, що, очевидно, це була кореспонденція з України, але, головне, Ваша честь, ця кореспонденція не була оприлюднена .

І це цікаво, ми зробили запит, запит 317 про надання запису. Ми цього не бачили. У нас є свідчення державних чиновників. У нас немає кореспонденції, яка, очевидно, була відправлена з України. Але давайте подивимось на те, як нам описано докази, докази, які ми не маємо, але які нам описані. Якщо ми подивимось на письмове свідчення пана Рекса ... це перше письмове свідчення міністра ... і вчора було зроблено друге ...

СУДДЯ МЕНСОН: У мене це є.

ПАН ХОЛЛ: Добре. Гарзд. Я задоволений тим, що це у матеріалах справи, але якщо ми подивимось на письмове свідчення пана Рекса ... і я перейду до свідчень пані Грант дуже скоро, тому що це має той самий ефект ... у пункті 12 стверджується, що: "...15 березня 2016 р., 6 березня 2017 р. та 11 січня 2018 р. Міністерство закордонних справ Канади отримало листи від Посольства України в Канаді. За матеріалами цих листів [це формулювання я хочу підкреслити] Міністерство запевняли, що продовжується розслідування щодо позивача за підозрою його участі у привласненні державної власності через зловживання службовим становищем ... "І я підкреслюю слова" розслідування "та "підозрою". Зроблене вчора письмове свідчення пані Грант має той самий зміст. У пункті 2, наприкінці пункту 2 вона надає повідомлення про те, що кореспонденція, яка, очевидно, була отримана 10 липня, а також ... так, 10 липня ... продовжувала запевняти Міністерство, що розслідування продовжується. Ваша честь, той факт, що уряд не показав цю кореспонденцію суду, не підтвердив, що є підстави не показувати кореспонденцію суду, а спосіб, за яким листування буде описано у двох письмових свідченнях, має наштовхнути цей суд до висновку про те, що в даний час не існує підтвердження, яке вимагається розділом 4 (1), що Україна заявляє, що пан Портнов незаконно привласнив або отримав майно. Найбільше, що ми маємо, - це твердження, що він знаходиться під слідством, що існує певна підозра.

Факт неподання владою кореспонденції, Ваша честь, є дуже красномовним, і ме привести цей суд на негативний висновок, що листування, безумовно, не містить нічого, що не було вже сказано, а далі, повинен призвести до подальшого висновку, що це не підтримало б позицію міністра, можна було б подумати, що якщо ця кореспонденція була настільки корисною для позиції міністра, то ми всі її побачимо, можливо, в редакції, можливо, з певними обмеженнями щодо конфіденційності, але ми побачимо їх, побачимо листування, не просто миритися з його відсутністю.

Але навіть не маючи змоги переглянути листи, на підставі опису, є невідповідність між розділом 4 (1) і те, як описується листування. Отже, ми маємо докази міністра, з одного боку, і, в той же час, ми маємо від пана Портнов - суттєві докази того, що внесення його імені до списку було неправомірним. І я підкреслюю, що свідчення пана Портнова не оскаржені в ході перехресного допиту. Він не брав участі у перехресному допиті за його доказами. Він не був оскаржений ні в одному з його заяв. І докази уряду дійсно не приймають те, що він каже, замість цього уряд стверджує: "Ну, Україна говорить нам, що є розслідування, так що цього достатньо". Давайте подивимось на свідчення пана Портнова. У записі позову, у Додатку 1, я знаю, що ви прочитали це, але я збираюся підкреслити лише основні частини мого аргументу. Пункт 9 письмового свідчення пана Портнова, у самого ...

СУДДЯ МЕНСОН: Ви про Закладку 2?

ПАН ХОЛЛ: Закладка 2, так, вибачте. Я думаю, що я сказав Закладка 1. Закладка 2, ви маєте рацію, Ваша честь. Закладка 2, пункт 9, сторінка 22 запису.

СУДДЯ МЕНСОН: Гаразд.

ПАН ХОЛЛ: У самому низу цієї сторінки є речення, що починається "Як пояснюється нижче" у пункті 9:

"... Як пояснюється нижче, пан Портнов чітко та однозначно заявляє:" Ця інформація "...".

Посилаючись на інформацію, спочатку надану Генеральним прокурором України 3 березня 2014 р., щоб почати цей процес.

"... він чітко та однозначно заявляє під присягою:" Ця інформація була недостовірною та неправильною "..."

Йому не заперечують у цьому. На допиті його не запитали. І, крім його незапереченого, однозначного висловлювання про те, що інформація є недостовірною та неправильною, ми маємо висновки численних судів, іноземних судів та кількох іноземних урядів, що пан Портнов не зробив того, про що розділ 4 (1) говорить, що на нього Канада має накласти санкції. І я не буду поглиблюватися у численні висновки. Я знаю, що ви переглянули їх, але просто, щоб перерахувати їх, і я зверну Вашу увагу вас до одного або двох ключових, обмежувальні заходи, скасовані ЄС з 5 березня 2015 року.

СУДДЯ МЕНСОН: 5 або 6 березня?

ПАН ХОЛЛ: У мене 5-те число, але я ...

СУДДЯ МЕНСОН: Можливо, у мене неправильна дата. Судове засідання від ЕЧ жовтня?

ПАН ХОЛЛ: Правильно. Суд є важливим. Швейцарія також скасувала свої обмежувальні заходи у березні 2015 року. Я думаю, що у мене написано 13-те число. Норвегія скасувала обмежувальні заходи 7 вересня 2015 року.

Ми також маємо рішення бельгійського суду від 8 березня 2017 року. І головне, Ваша честь, з питання про правочинність, у нас є кілька свідчень української влади, що в Україні навіть не проводиться розслідування. І я не збираюся знову звертатися до них, але вони записані в протоколі пана Портнова, Закладки S - BB, з різними засвідченнями, як ви бачили, з різних галузей українського уряду, що стверджує, що нічого поганого немає.

Важливе свідчення з України, на яке я хотів би звернути вашу увагу, знаходиться у Закладці UU, що є листом прем'єр-міністра Канади, Канцелярії Прем'єр-міністра Канади, але, що важливо, це від Генеральної прокуратури України, тієї установи, яка, по всій видимості, висунула обвинувачення в першу чергу.

І відповідно до директиви українського суду, та установа, яка у 2014 році явно сказала щось Канаді, аби накласти санкції, однозначно говорить, і я читаю з другого абзацу англійського тексту ... добре, я думаю, лист було написано англійською мовою, сторінка 249 запису:

"...У зазначеному судовому рішенні встановлено, що така інформація, яка міститься в листі Генеральної прокуратури України від 3 березня 2014 року, підписаної в.о. Генерального прокурора О. Махніцьким, прем'єр-міністру Канади Стівену Харперу була недостовірною і порушувала немайнові права пана Портнова... "

Отже, ми маємо, відповідно до директиви українського суду, який, звичайно, заслуговує на міжнародну ввічливість і повагу цього суду, на підставі наказу українського суду, ту саму установу, яка в першу чергу розпочала це, а потім повідомила Канаді, що спочатку використовувана інформація була ненадійною та порушувала немайнові права пана Портнова.

Цей пакет в цілому повинен привести цей суд до висновку про те, що умови ...перш за все, вони існують чи не існують, умови, що вимагаються розділом 4 (1), що лежать в основі наказу, більше не існують. Може ніколи й не існували, але, як Ваша честь наголошує, нам не потрібно звертати на те уваги. Нам просто зараз потрібно визначити питання про правочинність. Немає іншого висновку, доступного у цьому записі, крім того, що в даний час немає умов для розділу 4 (1).

Отже, це мої відправні точки, фактичні та правові. Потім дозвольте мені безпосередньо звернутися до аргументу правочинності, про яку я знаю, що ви правильно вказали. Я не впевнений, чи важливо це. Я завжди ... Мені завжди здається, що коли я перебуваю в цьому суді, у мене є дебати щодо стандарту розгляду справи, і я не впевнений, що він завжди закінчується. Але ...

СУДДЯ МЕНСОН: Я можу вам сказати, що я подивився на [нерозбірливо], я не думаю, що це дійсно застосовується фактів, викладених тут, але я насправді згоден з вами; чи є це обумовленість чи правильність у цьому питанні ...

ПАН ХОЛЛ: Так.

СУДДЯ МЕНСОН: ... не буде впливати на рішення в результаті.

ПАН ХОЛЛ: Так, я думаю, що це правильно, тому дозвольте мені не витратити марно час на це. Просто так, щоб ви чітко визначили свою позицію, позиція пана Портнова полягає в тому, що стандарт перегляду справи є правильність в тому сенсі, що це справжнє питання про правочинність. І я цілком усвідомлюю, що суди швидко попереджають, що справжні питання правочинності доволі рідко зустрічаються, і все таке подібне, але це одна з тих рідкісних обставин, коли виникає питання, чи положення відповідає встановленим законодавством повноваженням?

СУДДЯ МЕНСОН: Я схильний погодитися з вами, але, як я кажу, я не думаю ...

ПАН ХОЛЛ: я не думаю ...

СУДДЯ МЕНСОН: ... це рішення включатиме це.

ПАН ХОЛЛ: Правильно, точно. Так що у вас є моя точка зору. Я кажу, що справа Вест Фрейзер, що ж повноваженням, що належить міністру, відрізняється, оскільки в питанні було доцільність положення, але я думаю, що Ви, Ваше честь, вже розумієте.

Отже, на цій підставі, спираючись на те, що я маю ... докази, які я переглянув, простий факт полягає в тому, що в даний час законні вимоги до наказу проти пана Портнова відсутні, можливо, не було присутні на момент оприлюднення цього положення, але нам не потрібно турбуватися про це.

І міністр піднімає питання ... Я збираюся передавати вам одне повноваження, тільки одне нове, і я, звичайно, передав його панові Флему вчора. Міністр піднімає питання про те, чи може щось стати недійсним, якщо воно спочатку було дійсним.

У документах, поданих паном Портновим, і ясно, що це може бути той випадок, коли це підходить, найкращим аргументом для цього є одне з рішень у справі Чаркауї, а не те, яке пішло на розгляд до Верховного суду Канади, але те, що було розглянуто суддею Тремблей-Ламером.

Я приношу вибачення за те, що я не передбачав цього, коли ми описували фактичну та юридичну сторону справи у протоколі, але, щоб швидко пояснити, ця справа добре ілюструє пропозицію про те, що щось таке ... було колись дійсним можуть стати недійсним, якщо передумови вже відсутні, позиція, яка, чесно кажучи, інтуїтивно проста, але тут добре сформована.

І дозвольте мені пройтися по ключовим елементам справи, на які я покладаюся. Чаркауї, як ви пам'ятаєте, був тим, хто був постійним жителем, але уряд намагався визнати його нев'їзним на підставі питання національної безпеки. І засідання судді Тремблей-Ламер було пов'язане з ... це було твердження щодо довідки, щодо її неприйнятності.

І я передивився положення, розділи у справі, які є найбільш актуальними для сучасних обставин. Оскільки Ваша честь, мабуть, набагато більш ознайомена з цим, ніж я, ця процедура передбачає засвідчення від міністра або двох міністрів у цьому випадку, які потім можуть бути перевірені, хоча через питання національної безпеки, повинні бути залучені спеціальні адвокати.

І що сталося в даному випадку, спочатку сумніви стосовно того, чи потрібно, щоб надана інформація була прихована від пана Чаркауї. А пункт 14 вказує на те, що суддя Тремблей-Ламер дав розпорядження оприлюднювати певні докази на тій підставі, що це не буде шкодити державній безпеці або безпеці особи, і вона видав ряд розпоряджень, що вимагають розкриття інформації.

Міністри відреагували на це незгодою і відкликали докази. Отже, замість того, щоб виконувати розпорядження про розголошення, вони скасували докази, що вони й мали право зробити. Питання в цьому немає. Але вони скасували докази, і це пункт 15.

Отже, суддя Тремблей-Ламер висуває питання про те, чи була довідка, яка мала чинність на момент видачі, оскільки вона була підтверджений свідченнями двох міністрів, тим не менш, залишається дійсною та обґрунтованою. У пункті 25 вона пише:

"... Коли ця інформація була відкликана, міністри визнають, що докази більше не є достатніми для підтвердження довідки ..."

А в пункті 28 вона вважає, що

"... оскільки заява міністрів про те, що решта доказів не є достатніми для підтвердження, довідка знаходиться за межами повноважень міністрів, і вважається недійсною... "

А пункт 31 пояснює цю точку ще більш чітко, я зачитую останнє речення

"...Це ставить питання про засоби правового захисту, відповідні з огляду на бездіяльність міністрів, які не змогли скасувати довідку пана Чаркауї, навіть якщо це стало надзвичайно складно через його невідповідність розділу 77 Закону про імміграцію та захист біженців, коли докази, на яких вона ґрунтується, було скасовано... "

Таким чином, ця справа прекрасно ілюструє пропозицію, яка, у моїй заяві, в будь-якому випадку, є досить зрозумілою: якщо щось є дійсним в один момент часу, оскільки виконуються певні передбачені законом передумови, і якщо ті умови, що встановлені законом умови, зникають, тоді те, що було дійсним, стає недійсним. І це саме те, що сталося з паном Портновим.

Пан Портнов, можливо, не визнає, що воно було в першу чергу дійсним, але, у світлі того, з чого ви розпочали, і мені це ні в якому разі не потрібно...

СУДДЯ МЕНСОН: Ну, я насправді сумніваюся щодо цього, тому я розумію це з самого початку, а також наступне.

ПАН ХОЛЛ: Правильно, точно. Так що це корисно. Мої аргументи з самого початку застосовуються однаково, і це, мабуть, як стандарт питання розгляду справи, що, як ви знаєте, може не мати суттєвої різниці так чи інакше, тому що все, що мені потрібно зараз, це дістатися до них. І ще один спосіб подумати про це, і це певною мірою розвинене в нашому протоколі про фактичну та юридичну сторону справи, полягає в тому, що введення обмежувальних заходів Канадою вимагає прийняття Канадою рішення. Це спричинено запитом від іноземної держави, але Канада має приймати рішення, а не Україна.

І, очевидно, Ваша честь, з доказів того, що міністр просто покладався на слово України, слово України про те, що відбувається розслідування, і немає ніяких доказів того, що сама міністр, або її підлеглі, звичайно, проаналізували вірність тверджень, які оскаржував пан Портнов та які кілька судів визнали невірними.

Ми маємо те, що уряд приходить до цього суду і каже: "Добре, ми попросили Україну. Вони сказали, що все ще продовжується розслідування." І все. Якщо ми помиляємося, і ви не є іноземним політичним діячем, то ви можете звернутися до суду і заперечити це. Але, в іншому випадку, наші руки зв'язані, ми нічого не можемо зробити". Це не так, як працює законодавство.

Міністру необхідно здійснити незалежне оцінювання, засноване на доказах, чітке підтвердження того, що в іноземній державі було незаконне привласнення майна. І просто для того, щоб звернутися до ще одного пункту, і я насправді наближаюсь до кінця того, що я хотів сказати ... Я намагався бути лаконічним, Ваша честь ... це те, що міністр, з повагою, неправильно характеризує, чого хоче пан Портнов.

Позиція міністра полягає у тому, що ми вимагаємо наказу, судового рішення у формі наказу. Ми нічого подібного не намагаємося отримати.

Слово "наказ" не відображається у нашому протоколі про фактичну та юридичну сторону справи. Наша атака є вузькоспеціалізованою та хірургічним ударом, якщо я можу сказати так, на правочинність теперішню або початкову, правочинність положення. І засіб, розроблений для того, щоб виправити це, якщо ви винесете рішення, що це положення є насправді недійсним, може приймати форму заяви цього суду про те, що положення є недійсним в тій мірі, в якій це стосується пана Портнова.

Це, мабуть, найпростіший і найперспективніший спосіб це зробити. Це може також приймати форму наказу, спрямованого до міністра, аби він рекомендував Генералу-губернатору внести поправку. Це досягає тієї ж мети; це питання виправлення, а не питання про наказ або інше право, яке ми вимагаємо, і частина її може залежати від того, чи прийме Ваша честь рішення надати засіб правового захисту, від ваших поглядів на те, як цей суд повинен взаємодіяти з положенням і Генералом-губернатором.

І так, це дійсно чому існують дві можливості, а не стільки наголосити, що ми розраховуємо на наказ, ми не вимагаємо наказу, а лише хочемо надати йому певну виправну гнучкість, якщо суд прийме рішення про необхідність засобу правового захисту. Отже, я був стислим, лаконічнішим, ніж я очікував, але я думаю, що ви зрозуміли мою позицію та мої аргументи. І це документи пана Портнова про те, що це положення, навіть якщо воно спочатку було дійсним, зараз є недійсним, тобто міністр має прийти до цього

суду з явними доказами, або, принаймні, надати чітку заяву від України про незаконне привласнення. У нас нього цього немає. У нас нічого немає.

І, чесно кажучи, з точки зору верховенства права та з точки зору Канади, як провідної західної демократичної країни, це було б дуже тривожним, якщо б суд не зміг втрутитися в цю обставину. І це, судячи з усього, те, що стверджує міністр, є повна відсутність, "наші руки зв'язані". Руки не зв'язані у цього суду. Україна не підтвердила те, що потрібно підтвердити. Міністр не зробив того, що міністр повинен був зробити. І це обов'язок суду - втрутитися, щоб зробити те, що інші суди на міжнародному рівні зробили стосовно того, що пан Портнов був включений до списку осіб, до яких застосовуються міжнародні санкції.

СУДДЯ МЕНСОН: Дякую, адвокате.

ПОЯСНЕННЯ ПАНА ФЛЕМА

ПАН ФЛЕМ: Доброго ранку, суддя Менсон.

Я просто хочу скористатися моментом, щоб зібратися. Я просто вагаюся, суддя Менсон, з чого саме почати. Я мушу сказати, що я трохи здивований припущенням у виступі мого колеги, що обов'язок довести правочинність цих положень покладається на міністра, і що саме міністр має вимагати надання доказів того, що це положення було *intra vires* в момент оприлюднення і залишається таким. Я вважаю, що саме заявник повинен спростовувати положення, оскільки саме заявник подав позов за цією справою.

Що стосується правочинності положень в момент оприлюднення, я хотів би аби суд звернувся до положення. Якщо у вас є книга повноважень заявника, і якщо ви перегорнете до закладки 7, то там є положення, що пан Портнов оскаржує правочинність. А що стосується того, чи було дотримано умов набуття чинності, якщо ми подивимося на преамбулу, яка знаходиться на сторінці... власне, це преамбула. Там чітко сказано, що:

"... Оскільки Україна письмово заявила уряду Канади, що кожна з осіб, перерахованих у доданих положеннях, незаконно привласнила майно України або придбала майно неналежним чином в силу своєї посади, або в силу особистих або ділових відносин, і Україна звернулася до уряду Канади з проханням заморозити майно цих осіб... "

Також існує кілька інших "оскільки", які я не буду читати. Але це ідеальне вирівнювання умов набуття чинності для прийняття цього положення.

Вони викладені прямо там. Ви можете це перевірити. Отже, стосовно того, що немає жодних доказів того, що Україна зробила цей запит, докази прямо відображені в самому положенні.

Тепер, щодо цього...

СУДДЯ МЕНСОН: Преамбула до законодавчого акту, адвокате, не є доказом. Це просто твердження щодо, це те, що... Я чую, що ви говорите. Там говориться про незаконне привласнення.

Але чому немає ніяких доказів щодо того, що таке твердження? Чому жодного з цих листів не було надано?

ПАН ФЛЕМ: Було подано запит щодо Положення 317, і були заперечення щодо кожної категорії інформації, яку хотіли отримати, і було надіслано лист із запереченням. Таким

чином, початкове повідомлення про порушення клопотання надійшло вчасно в листопаді 2017 року. Міністр направив листа, виступаючи проти надання цих записів.

Заявник не мав жодних сумнівів щодо цих заперечень. І я наведу вам приклад заперечень. У мене є листи, але я не хочу їх надавати. Коли вони були вперше подані, до суду було подане звернення за отриманням наказу у вигляді наказу вищої судової інстанції. І авторитетне твердження цього суду, очевидно, полягає в тому, що, коли ви подаєте звернення на отримання наказу вищої судової інстанції, не існує жодного сертифікованого протоколу трибуналу, оскільки не було прийнято жодного рішення. Отже, це лише деякі заперечення, які були тоді висунені.

Але справа в тому, що пан Портнов мовчав. Тоді пан Портнов змінив свою заяву і затвердив законність викладених фактів і підтвердив запит на отримання документів. І ми надіслали ... і міністр надіслав другий лист із запереченням на різних підставах. Знову було порушене питання наказу вищої судової інстанції. Існувала стурбованість щодо впевненості правління, тому що частково вони хотіли отримати інформацію, яка вже була представлена генералові-губернатору. І ці заперечення були викладені. Знову ж таки, мовчання від пана Портнова, ніяких спроб ... незважаючи на те, що це питання було викладено у справі, не було жодної спроби піддати цю позицію сумніву або відкрити судовий спір з цього питання.

Потім ми надали аффідавіт, і до нього не додані документи, але у нас є заяви від пана Рекса. Ця заява, яка є... якщо ви поглянете на запис заяви респондента, у додатку 1 подається аффідавіт Кевіна Рекса, у пункті 12. І ця заява була складена таким чином, без усвідомлення того факту, що ці листи не будуть розкриті.

І причина того, що... дозвольте мені прочитати друге речення з абзацу. Отже, є підтвердження отримання трьох листів з України, а потім пан Рекс каже: "... На підставі змісту цієї кореспонденції, департамент був задоволений тим, що все ще триває розслідування щодо заявника за можливе придбання державного майна через зловживання службовим становищем..." Причина такого викладення полягала в тому, що було визнання того, що листи будуть... не будуть додані. Отже, було докладено зусиль, щоб уникнути будь-якого твердження про посередні докази того, що все зводиться до того, що департамент був задоволений, а не те, що сказала Україна, тому що вони не збиралися розкривати зміст цих листів.

Аффідавіт було надано. Не було жодних заперечень щодо цього пункту. Не було жодних заперечень щодо відсутності розголошення отриманих дипломатичних нотаток, а можливість проведення перехресного-ознайомлення не була розглянута.

Саме з цієї причини аффідавіт пані Грант слово в слово повторює аффідавіт пана Рекса, і я не буду вас про це просити, але якщо ви порівняєте ці параграфи, то побачите, що в них йдеться про одне й те ж. І причина цього у тому, що заявник не висував заперечень, що це певним чином є неточним, або проблематичним, або що це призведе до несприятливого висновку.

У заявника була можливість подання заявки на отримання цієї інформації та вирішення цього питання, а заявник такою можливістю не скористався. У процесі судового розгляду цього питання, суддя Менсон, звичайно, зрозуміло, і це, безумовно, існувало занепокоєння щодо розділу 38. Мені здається, що я почув, що мій колега натякав на цю можливість. Він не сказав розділ 38, але він сказав, редакція, можливо було ...

розкрито в редакції.

Так, можливо, але, якби була відповідна вимога, якби це питання було оскаржене, процес розділу 38 можна було би здійснити, і все, що могло бути розкритим, могло бути розкритим за постановою цього суду, звичайно, з урахуванням розділу 38.

І ось чому я кажу, що я трохи здивований твердженням, що міністр не зміг створити доказову основу для правочинності цього положення.

СУДДЯ МЕНСОН: Як ви відповісте на це? Давайте припустимо, що до моменту, коли я почав, я сказав, що моя початкова реакція полягала в тому, що це *було в межах повноважень*, але питання в тому, чи може це *бути поза межами повноважень* після того, як було сказано: "Ну, якщо мені вдасться це зробити, а мені вдасться, тому я не надто стурбований тим, коли ви знайдете це спочатку або пізніше". Як ви відповісте з огляду на всі ці судові рішення, всі іноземні юрисдикції, і, користуючись листом прокуратури України, де йдеться, що вони більше не мають питань до пана Портнова, я маю на увазі, що коли я читаю свідчення, вони мене дуже турбують. А ще мене турбує те, чому ця бездіяльність канадського уряду триває?

ПАН ФЛЕМ: Звичайно.

СУДДЯ МЕНСОН: Ви знаєте, що в якийсь момент кінець все одно прийде, і все передбачає ... існують переконливі докази, які вказують на те, що він не зробив нічого поганого, але канадський уряд продовжує казати: "Ну, ми розуміємо, що розслідування в Україні триває, і тому все залишається статус кво". У мене є реальна проблема з цим, бездіяльність та нездатність уряду зробити те, що, здається, може зробити кожен інший уряд.

ПАН ФЛЕМ: Добре. Я зрозумів питання і дозвольте мені відповісти на нього. У моїй відповіді буде декілька частин, але основна частина того, що я казатиму, стосуватиметься проблеми, яку ви підіймаєте. Отже, по-перше, законодавство не вимагає... не призначене для того, щоб вимагати твердження, що фактично кошти були незаконно використані, і не вимагає постійного підтвердження цього факту.

Я швидко перейду до першої частини, хоча я думаю, що друга частина важливіша, але я швидко перейду до першої частини. Якщо ви поглянете на книгу повноважень заявника, і ви відкриєте закладку 35, це законодавчий підсумок, який було опубліковано в березні 2011 року, і він із бібліотеки парламенту: "... він узагальнює урядові рахунки перед парламентом і забезпечує об'єктивну та неупереджену інформацію про них..." Це цитата з першої сторінки. Але про що я хочу наголосити, якщо ви подивитеся на сторінку 2 ...

СУДДЯ МЕНСОН: Так.

ПАН ФЛЕМ: Так, там є міністр юстиції і тодішній міністр закордонних справ: "... міністр юстиції, почесний Роб Ніколсон, розповів Постійному комітету Палати громад із закордонних справ та міжнародного розвитку, що влада в ситуаціях внутрішніх безпорядків, переходу до демократії, можливо, не зможе зібрати докази, необхідні для використання існуючих канадських правових механізмів, які регулюють стримування та відновлення активів.

Інформація та докази, необхідні Канаді, можуть просто вчасно не бути надані, щоб запобігти використанню або вичерпанню активів. Закон про заморожування активів корупційних режимів дозволить приймати ухвалу про заборону на відчуження майна, не вимагаючи доказів злочинності або конкретної ідентифікації активів, які зараз існують за чинним законодавством ..." І тодішній міністр закордонних справ Лоуренс Кеннон зазначив: "... Останні події на Близькому Сході та в Північній Африці показали світові, наскільки важливим є впровадження законодавства для забезпечення швидкого

реагування, щоб іноземні диктатори не могли приховати своє незаконно набуте багатство в країні. .. "Тому я хочу протиставити думку про те, що має бути виявлена провина або зроблене чітке твердження про те, що щось сталося. Законодавство не може цього зробити. Існують інші обмеження та санкції, які можуть бути застосовані, якщо є переконливі докази корупції та відмивання грошей тощо.

А друга частина моєї відповіді ...

СУДДЯ МЕНСОН: Ви щойно самі сказали переконливі докази. Які переконливі докази?

ПАН ФЛЕМ: Ну ... так, давайте ... ну ... в преамбулі до постанови я звернув вашу увагу на заяву, що Україна виконала цей стандарт, гаразд. І тепер ви поставили питання: "Ну, а як щодо всіх цих доказів, які надав пан Портнов?" І що ... при всій повазі, те, що намагається зробити пан Портнов, це саме те, для запобігання чого цей Закон був розроблений. А саме перетворити Канаду на арбітра у звинуваченнях у корупції як між державою, що перебуває в умовах сум'яття, і одним з її громадян, котрий сприймається як особа, що сприяє цьому сум'яттю.

Міністр не має ... законодавство розроблене таким чином, щоб міністр не виконував цієї ролі. І я покажу ...

СУДДЯ МЕНСОН: Ви хочете мені сказати, що ... давайте будемо вважати, що міністр мав усілякі наміри зробити те, що має захищати з точки зору іноземних урядів в умовах сум'яття, але після багатьох доказів з боку інших іноземних юрисдикцій, в тому числі судів, де йдеться, що немає ніякої проблеми яка їх турбує, міністр може просто продовжувати чекати і почути в якийсь момент з боку України, що "Добре, у нас виникнуть проблеми", навіть ... з усією повагою, навіть у світлі листа прокуратури України, в якому йдеться про відсутність тривалого розслідування кримінальної справи.

Тож де виправдання?

ПАН ФЛЕМ: Виправдання полягає в тому, що кожна частина інформації, яку надавав пан Портнов, не бралася до уваги зважаючи на заяви представництва України про продовження розслідування. Тепер ви маєте чітке занепокоєння з приводу ваги доказів, які він надав. Давайте розглянемо ці докази.

Давайте подивимось на ті докази, які він надав. Так, наприклад, ви, суддя Менсон, згадали рішення ЄС, в якому з нього знято всі звинувачення і в остаточному підсумку його було вилучено зі списку. Отже, давайте подивимось на це рішення, яке міститься у книзі повноважень заявника, і я збираюся попросити мого колегу ... це ...

ПАН ХОЛЛ: Закладка Н.

ПАН ФЛЕМ: Вибачте, це в аффідавіті пана Портнова, і, так, це Закладка Н. Дякую, пане Холл. Тому я зараз збираюсь зробити для вас саме те, від чого законодавство намагається утримати міністра. Отже, це рішення ... рішення Генерального суду, Дев'ята палата, 26 жовтня 2015 р. У верхній частині зазначений пан Портнов.

І чого нас вчить це рішення? Отже, судове рішення показує нам, що існують різні процедури та різні правові стандарти, які не застосовуються в Канаді, і я наведу вам приклади цього. Отже, стосовно іншої процедури, наприклад, пан Портнов мав право згідно з чинним законодавством оскаржити цей список, і ми бачимо, що в пункті 10:

"... згідно з повідомленням [це повідомлення про внесення пана Портнова до списку], зацікавлені особи можуть подати запит до ради разом із супровідною документацією про перегляд рішення про включення їх до переліку. У повідомленні також звертається увага

зацікавлених осіб на можливість оскарження рішення ради у Генеральному суді відповідно до умов, викладених у статті 275, другій частині ..."

Таким чином, згідно з канадським законодавством існує право оскаржувати, але воно обмежується єдиною підставою. За цим законом існує право оскаржуватись в загальному, і я покажу вам, де це. Якщо ми поглянемо на параграф 38 ...

СУДДЯ МЕНСОН: параграф 38 чого?

ПАН ФЛЕМ: Цього рішення, цього ж рішення.

СУДДЯ МЕНСОН: Добре.

ПАН ФЛЕМ: Насправді, я збираюсь ... Я дійсно повинен зосередитись на цьому, тому що я розумію вашу стурбованість щодо доказів, які надав пан Портнов. Отже, починаючи з пункту 33, пан Портнов у цій справі надав різні підстави, п'ять офіційних заяв. У пункті 33 говориться:

"... Третя зкарга полягає у недотриманні критеріїв призначення осіб, на які поширюються відповідні обмежувальні заходи, які викладені в оскаржуваному рішенні та постанові ..."

І суд стверджує у пункті 34:

"... Суд вважає, що спочатку треба розглянути третю скаргу ..."

І потім в пункті 35 викладено скаргу. А в пункті 36:

"... На підставі цієї аргументації, заявник оскаржує факт виправданого включення його прізвища до списку..."

Гаразд. Отже, параграф 38 - це там, де викладено стандарт. І в середині цього абзацу, перше речення є досить довгим, але там говориться про наступне:

"Суди Європейського Союзу повинні забезпечити прийняття цього рішення [тобто скажімо, рішення про внесення у список], яке впливає на цю особу індивідуально, на достатньо обґрунтованій фактологічній основі. Це передбачає перевірку фактичних тверджень у переліку причин, на підставі яких прийняте рішення, внаслідок чого судовий розгляд не може обмежуватися оцінкою достовірності в переліку причин, на які посилаються, але мають перейматися тим, чи можуть ці причини або, принаймні, одна з цих причин, вважатися достатньою для того, щоб підтримати це рішення або обґрунтувати його достатньо конкретними доказами ... "

Отже, в Європейському Союзі, розглядаючи ці положення, переглядають основні докази. Цей стандарт не застосовується в Канаді. Отже, той факт, що в ЄС пан Портнов міг оскаржити ці конкретні докази, і я покажу місце, де він це робить і здатний досягти успіху, і це не має ніякого відношення до того, чи в Канаді положення є *в межах повноважень* або *поза межами повноважень*.

І в пункті 43 суд розглядає достатні докази, що є стандартом, який застосовується, і там йдеться, що є лише один доказ, і це був початковий запит на внесення до списку, і суд заявляє:

"... Слід визначити чи є лист від 3 березня 2014 року достатнім підтвердженням того, що заявник був визнаний відповідальним за незаконне привласнення державних коштів у рамках статті 1 оскаржуваного рішення ... "

СУДДЯ МЕНСОН: Цілком розумно.

ПАН ФЛЕМ: І, можливо, так і є, суддя Менсон. Якщо влада хоче виступити в ролі арбітражного суду між державою та її громадянином, як ЄС вирішив це зробити, то нехай. Канада прийняла абсолютно інше рішення - свідомо не робити цього. Вона віддає перевагу двостороннім відносинам. Вона віддає перевагу законодавчим передумовам, які

були викладені: твердження, ідентифікація фізичної особи, той факт, що уряд перебуває у сум'ятті, і тому йому потрібно якийсь час для проведення розслідування, а потім, в кінцевому рахунку, остаточна передумова ... вилетіло з голови. Це передумови, які мають значення в Канаді.

Це приклад інформації, яку цитує пан Портнов, і це просто ... вона виявляється непридатною. Це не допоможе. Він спирається на різні стандарти, а також різні процедури. Як ви щойно сказали, цілком розумно.

Ось що робить Канада, прагнучи бути цілком розумною. Відповідно до Закону, будь-яке положення має термін служби п'ять років.

СУДДЯ МЕНСОН: Я бачу, що цей термін спливає в березні наступного року.

ПАН ФЛЕМ: Він спливає в березні наступного року, і причиною цього є ... думка, що стоїть за цим, - це уряд в умовах сум'яття ... новий уряд, який приходить до влади, потребує часу для проведення розслідування, і це не триватиме вічно. Отже, має бути встановлений термін, і цей термін - п'ять років. Потім він буде переглянутий міністром. Тоді міністр відновить обмін кореспонденцією та повідомленнями з Україною, і буде прийнято нове рішення.

Проте протягом цих п'яти років було чотири випадки, коли Канада звернулася до України... де Канада консультувалася з Україною, і Україна відповідала тим же кожного разу, згідно з доказами, якими ми мали, і запевнила, що проводяться поточні розслідування.

Просто тому, що людина може написати лист від Генерального прокурора, який говорить, що немає ..., що він не є предметом кримінального розслідування, це не стосується служб безпеки, розвідки. Я маю на увазі, що розслідування, які могли б проводитися щодо осіб, котрі були причетні до корупційного режиму, можуть мати будь-яку кількість форм, здійснюватися будь-якою кількістю установ, але ...

СУДДЯ МЕНСОН: Отже, ви кажете, що Канада не збирається розглядати, що може бути предметом цих розслідувань?

ПАН ФЛЕМ: Це не найкраща можливість - робити це у Канаді. Як Міністр закордонних справ повинен вирішити це ...

СУДДЯ МЕНСОН: Отже, навіть якщо немає жодних доказів, просто заяви про те, що "ми все ще проводимо розслідування", достатньо?

ПАН ФЛЕМ: Ні, цього недостатньо, цього недостатньо, тому що це дискреційні рішення.

СУДДЯ МЕНСОН: Так.

ПАН ФЛЕМ: Тому Канада повинна вирішити, що в інтересах своїх двосторонніх відносин особа продовжує бути іноземним політичним діячем. Я маю на увазі, це не просто: "О, - каже Україна, - тому необхідні обмежувальні заходи". Ні. Це рішення ...

Я думаю, що мій колега сказав, що Канада має прийняти рішення. І це є рішення Канади, але одне з таких, що ставить у пріоритет міжнародні відносини, і саме таке рішення, яке ставить у пріоритет цілі Закону.

Тепер, мій колега не згадав про мету цього Закону, і він, здається, не заперечує, що положення, принаймні, коли воно було оприлюднене, відповідає цілям цього Закону, але метою Закону складається з двох частин. Ви знайдете це в доказах Кевіна Рекса. Частина 1, Канада хоче інструмент, щоб швидко допомогти новим урядам боротися з корупцією, а частина 2 - Канада хоче продовжувати розвивати свої відносини зі своїми союзниками та свої двосторонні відносини.

І так, саме тому цей Закон структурується таким чином. Канада - це не ... Міністр не має можливості оцінити, що пан Портнов хоче почути і що він чує від уряду. Я навіть не знаю, як Міністр міг би це зробити. Я думаю, цей суд ... у моїй заяві, цей суд повинен приділити значну ... повинен приділяти значну увагу тому факту, що Канада не сиділа склавши руки і не казала ... міністр не сказав: "Ну, що ж, містер Портнов, нам шкода". Ні.

Фактично, Міністр провів консультації з Україною чотири рази; чотири окремі рази, в тому числі і в липні поточного року, Україна відповіла і запевнила Департамент ... Я ретельно підберу свої слова ... запевнила Департамент, що розслідування досі триває.

Цього було достатньо на момент оприлюднення, виходячи з того, як написано у законодавстві, і цього залишається достатньо для того, щоб ці положення залишалися чинними.

Тепер це поняття стає недійсним ... ця юридична заява, зроблена моїм колегою, про те, що ці положення були дійсними, а потім стали недійсними. І єдиним аргументом для твердження, що регулювання може втратити чинність, є рішення суду у справі Чаркауї від 2009 року. Що цьому рішенню не вистачає, і що я сьогодні не взяв з собою, але те, що я чув, ви зачитували, є розділ 77 Закону про імміграцію та захист біженців, чинний на той час. З незрозумілої причини це не згадано у рішенні.

Але розділ 77 Закону про імміграцію та захист біженців, відповідно до цього розділу, Міністр повинен був ... так міністр отримав розпорядження, це не було дискреційне рішення. Міністру мав подати довідку, яку він сам видав, і докази цього до федерального суду для постанови про її обґрунтованість. Це мало бути зроблено, це було умовою, встановленою законодавством. Ви не могли отримати одне без іншого.

Мій колега точно описав факти справи, і що сталося. Міністр відкликав докази, і саме тут ми отримуємо твердження, що щось, що було дійсним, стало недійсним. На мою думку, ця законодавча схема цілком відрізняється від того, що ми маємо відповідно до Закону про заморожування активів корумпованих іноземних посадових осіб. Закон про імміграцію та захист біженців прямо передбачав постійний розгляд обґрунтованості цієї довідки.

Це не є особливістю цього Закону.

І я зараз розповім вам про перевірку, яка здійснюється відповідно до цього Закону. Відповідно до цього Закону, ми повинні прийняти стандартний підхід або добре сформований підхід до перегляду положення, а не довідки. Фактично, зізнаюсь, я навіть не знаю, яким є визначення довідки... з юридичної точки зору, але я не міг дати вам визначення законодавчого статусу довідки. Я не міг ... я можу зробити це по відношенню до положення, вірно, положення – це закон.

І підхід до перегляду положення полягає в тому, чи були дотримані передбачені законом передумови під час їх здійснення. І в справах, що встановлюють таку точку, немає розгляду того, що відбувається після цього. І немає жодної справи на Вашому розгляді, і взагалі немає рішення суду, за яким би, наскільки я міг знайти або, очевидно, спираючись на книгу повноважень, яку заявник міг знайти, суд визнав, що щось було у межах повноважень, а потім стало, якщо казати про положення, поза межами повноважень.

І причина цього - зосередження виключно на тому, чи були дотримані передумови на момент оприлюднення. І ми бачимо це, і я не буду витрачати час на це, оскільки ви вже сказали, що ... ви припустили, що умови були виконані під час оприлюднення, але якщо ми розглянемо рішення у справі Мерсьє, то є в книзі повноважень Позивача на Закладці

26. І це рішення Федерального апеляційного суду від 2010 року. Про це написав суддя Надон.

Матеріали справи, які дуже просто підсумувати, Уповноважений у справах виправних установ Канади прийняв директиву про заборону куріння на всіх об'єктах федеральних виправних служб, і Уповноважений покладався на право, яке було надано йому згідно з Законом про виправні заходи і умовно-дострокове звільнення, розділи 97 та 98. І оскарження правочинності цієї директиви. І я не буду зачитувати це вам, але аналіз суду про правочинність починається в пункті 60.

Частина, на яку я хочу звернути вашу увагу, починається у параграфі 75. Тепер 75 - це аналіз питання, яке суддя Надон викладає у пункті 70:

"... Тепер я звертаюся до питання про те, чи знаходиться директива в межах повноважень, наданих Уповноваженій особі, і чи міри директиви знаходять підтримку в Законі чи положеннях ... "

І основа аналізу починається в пункті 75:

"... Тому я переконаний, що директива Уповноваженого явно потрапляє до сфери застосування параграфу 97 (с) Закону, оскільки він має намір вживати заходів для забезпечення того, щоб умови життя та праці ув'язнених та працівників ВУК були безпечними та здоровими. Таким чином, директива належить до сфери застосування повноваження, надані Уповноваженому відповідно до Закону та положень ... "

І тоді він говорить, і це важливий момент:

"... Цей висновок, на мій погляд, є достатнім, щоб розпоряджатися питанням про правочинність директиви. Як суддя Страєр зазначив у справі Джафарі: "Зрозуміло, що суд не повинен визначати обґрунтованість рішення делегованого законодавства або оцінити його обґрунтованість на основі переваг політики суду. Головне питання для суду завжди полягає в тому, чи передбачає законодавчий дозвіл конкретного делегованого законодавства? "

Відповідь на питання, поставлене суддею Страєром, Дж.А. в даному зверненні явно є позитивним. Відповідно до точки зору, висловленої Страєром у справі Джафарі, яку він цитував із схваленням, суддя Ноель у Канадській раді біженців висловив наступне зауваження:

"Точне розуміння того, що розглядається на судовому засіданні, має важливе значення, коли прийде час визначити стандарт розгляду, а також обсяг розгляду, який може бути здійснений судом. "

Оскарження, спрямоване на правочинність положення, пов'язана з вузьким питанням про те, чи існують попередні умови, встановлені парламентом для здійснення делегованих повноважень, під час оприлюднення."

А потім він робить заяву щодо стандарту розгляду. Отже, у мене тут є примітка "не читайте", але вона є.

СУДДЯ МЕНСОН: Я думаю, що він говорить це в пункті 79.

ПАН ФЛЕМ: Так, він робить, так, він, звичайно, робить. У будь-якому випадку ключовим моментом є те, що він включає в себе вузьке питання про те, чи існують передумови, встановлені парламентом для здійснення делегованих повноважень, на момент їх оприлюднення.

Тепер це також повторюється, чесно кажучи, самим Верховним судом Канади. Це не тільки федеральний апеляційний суд. І якщо ми звернемося до книги повноважень Міністра, цього тоншого зеленого тому ...

СУДДЯ МЕНСОН: Так.

ПАН ФЛЕМ: ... і ми маємо справу Інуїт Тапірісат, і це знаходиться на Закладці ...

СУДДЯ МЕНСОН: 3.

ПАН ФЛЕМ: ... Закладці.3. У такому випадку Комісія з телебачення, радіомовлення та електровз'язку Канади прийняла рішення про встановлення певних ставок. І Інуїт Тапірісат подав апеляцію на рішення Комісії до Генерала-губернатора відповідно до законодавчого положення, яке передбачало це оскарження. Генерал-губернатор оскаржив апеляцію та затвердив підвищення ставки Комісії, не заслухавши апелянтів.

І це той випадок, що впливає з цієї послідовності подій. І якщо ми звернемося до сторінки 12 з 21, ми знайдемо передумову, викладену тут у верхній частині другого абзацу:

"... Потрібно зазначити, що сам факт того, що право по закону належить Генералу-губернатору, не означає, що воно не підлягає перегляду. Якщо цей орган не дотримується передумови для здійснення цього повноваження, суд може визначити, що таке передбачуване здійснення повноваження є недійсним... "

Отже, крім моєї характеристики намагань пана Портнова поставити Міністра у таке положення, за яким цей Закон спрямований залишати його поза межами повноважень, я точно характеризую позицію пана Портнова як прохання до вас затвердити новий закон; оголосити, що щось, що було чинним, в той момент, коли воно було оприлюднене, втратило чинність, незважаючи на те, що повноваження щодо перегляду правил про правочинність зосереджується на передумовах на момент оприлюднення.

Це не може бути ... що ми скажемо, суддя Менсон, якщо кожні 30 днів міністр повинен зв'язуватися з Україною, кожні 90 днів, кожен рік? Неможливо працювати таким чином. Цей закон був розроблений з метою досягнення мети - допомогти уряду, як і новому уряду України, домагатися приведення в порядок своїх справ та намагатись відшкодувати, що, за загальним свідченням, становить мільярди доларів незаконних коштів.

Тепер я також хотів би звернути вашу увагу до листа Міністра. Це лист, який додається до електронного листа Елісон Грант ... вибачте, не електронний лист, а

письмове свідчення. Я хотів би відзначити, що міністр є ... це заявляє прямо тут, що міністр не дав ... міністр займався цим. Міністр не приділив цьому достатньої уваги. Ми бачимо у пункті 2:

"... розділ 13 Закону передбачає механізм для особи у списку подати письмове звернення до міністра, щоб на неї більше не розповсюджувалось положення, прийнятого відповідно до цього Закону, на тій підставі, що ця особа не є іноземним політичним діячем... "

І тоді він говорить:

« ... Міністр розглянув інформацію, яку ви подали у своїх численних листах, і яка не розглядає цю проблему... »

Таким чином, дані пана Портнова були розглянуті. Міністр звернув на це увагу, але міністр обмежився лише тим, що Закон дозволяє міністру звернути на це увагу, а саме: "Ви іноземний політичний діяч, чи не так?"

Тепер, - яким було питання у рішенні по справі Джілані,. Заявник Джілані намагався встановити, що вони були занадто далеко від колишнього очільника Тунісу, щоб бути іноземними політичними діячами, і ця справа звернулася до цього питання. І ось, у нас є міністр, який належним чином дотримується встановлених законом меж того, що вона має право враховувати.

Тоді вона каже ... і, до речі, я збираюся звернути вашу увагу до справи Джілані в одну мить, тому що є важливий момент, який я зазначити:

"...Міністр також розглянув ..."

Таким чином, крім того, на додаток до доказів, які він подав, на додаток до того, чи є він іноземним політичним діячем:

" ... міністр також розглянула, чи повинна вона все ж таки рекомендувати, щоб Генерал-губернатор застосував своє право відповідно до розділу 4 Закону про внесення змін до положень України. Це включає також консультації з урядом України, а також листування від Уряду України на період з 2016 по 2018 рр., що вказує на те, що ви залишається предметом поточного розслідування в Україні ... "

Тепер, за письмовими свідченнями Кевіна Рекса та Елісон Грант, було сказано, з належною увагою до факту, що додані документи розкриваються, але тут ми маємо слова Міністра, про те що «ви залишаєтесь предметом розслідування в Україні». І Міністр додає:

"... Далі, розглядаючи двосторонні відносини Канади з Україною, включаючи безперервну підтримку Канади підзвітності, верховенства права та демократичного правління в Україні, міністр не рекомендує поправки до українських правил в цей момент часу ... "

Що, на мою думку, передбачає, що в березні цю проблему доведеться переглянути. Я згадую про рішення по справі Джілані, і в справі Джілані є важливе твердження, яке я хочу зазначити. І це рішення Джілані від 2017 року, яке викладено на Закладці 20 матеріалу позивача.

СУДДЯ МЕНСОН: Так.

ПАН ФЛЕМ: І я збираюся пропустити матеріали справи і аналіз. Я згадаю це єдине рішення, прийняте відповідно до Закону про заморожування активів корумпованих іноземних посадових осіб цим судом. Це єдине інше рішення. Прошу зауважити, що стандарт розгляду в цій справі був встановлений на обґрунтованість. Але, у будь-якому разі, ключова частина, яку я хочу пояснити, наведена в пункті 100, і це під розділом "Рішення міністра є обґрунтованим".

І, якщо це потрібно зазначити, було проведено судовий розгляд обґрунтованості рішення по цій справі, оскільки рішення було прийняте відповідно до повноважень міністра згідно з розділом 13. Тут немає перегляду обґрунтованості, оскільки міністр, висуваючи рекомендацію, діє в рамках закону. Але в пункті 100 суд зазначає:

"... Заявники також стверджують, що рішення міністра є необґрунтованим, оскільки майно, до якого вони хотіли отримати доступ, було отримано законно.."

Це ще один спосіб сказати: "Ми цього не робили", про що говорить пан Портнов".

«Однак міністр не зобов'язаний перевіряти законність майна. Закон був прийнятий для того, щоб дозволити державам, що стикаються з невизначеною політичною ситуацією, просити Канаду заморозити майно, яке, можливо, було незаконно привласнене певними особами, поки ситуація не буде відновлена, і ця держава може отримати докази та провести розслідування цих осіб або майна ... "

Таким чином, ми знову бачимо, що сказали міністри ... у той час, коли закон був оприлюднений. І ще наступне речення, заключне речення:

"... Видається розумним, що міністр не оцінював законність майна при прийнятті рішень щодо заявки, поданої відповідно до розділу 13 Закону ..."

І це, у моїй заяві, є визнання суддею Сент-Луїс того, що міністр може робити, і що не може робити, і чого він не робить відповідно до рішення парламенту за цим Законом. Одну хвилину, суддя Менсон, будь ласка.

Я також хочу поговорити про те, що пан Портнов ... що ... про практичні наслідки того, що пропонує тут пан Портнов. Отже, спочатку має бути твердження, що державне майно було незаконно привласнене. І з точки зору пана Портнова на Закон це має бути

перманентною умовою. Україна повинна постійно ... здавалося б, постійно стверджувати, що пан Портнов має незаконно присвоєне майно.

Тепер я сподіваюсь, що я встановив для вас, що цей Закон має структуруватися таким чином, щоб дозволити іноземним державам робити це твердження на підставі підозр. Ось як він повинен працювати. Але далі до цього моменту ... Я поставив це як риторичне питання: чи буде держава, яка відмовляється від того початкової заяви, чотири рази повторювати, що продовжується розслідування?

Що то за магічна формула, яку Україна повинна сказати, щоб положення було визнано таким, що продовжує бути чинним, якщо ми припускаємо, що положення може втратити правочинність? Вони цього не роблять. Але яким має бути те магічне формулювання? Чи повинні вони казати щоразу, коли Канада перевіряє: "Ми продовжуємо стверджувати, що він незаконно привласнив кошти"?

У моїй заяві, в чотирьох окремих випадках, що охоплюють 2016-2018 роки, представництво з України, що у листі до міністра стверджує про розслідування, що тривають, відповідають цим критеріям. І цього було достатньо, щоб задовольнити передумови створення положення в першу чергу. І цей пошук чарівного набору слів, які Україна повинна висловити, щоб захистити правочинність цього положення, неможливі.

Я хотів би також наголосити, суддя Менсон, що представництва з України не приймають ці ... усі свідчення, які висунув пан Портнов, не приймаються на різних етапах чотирма представництвами, останні з яких був липень 2018 р. .

Чому Україна надає цю інформацію панові Портнову та каже щось інше для Канади? Це цікаво питання. Я не ... Я не хочу справляти враження, ніби я ігнорую це. Я прочитав письмове свідчення пана Портнова, там дуже багато чого. Цей чоловік багато працював, ніхто цього не заперечує. Він отримав документи від різних посадових осіб та джерел, які складають справу, яку намагався скласти позивач Джілані. «Я цього не робив». Але Канада продовжує чути від України інформацію про те, що розслідування продовжуються. Чому так? Я не можу дати відповіді на це запитання. Міністр не може відповісти.

Але міністр мав право та має право віддавати перевагу канадським міжнародним відносинам а не тому, як вступити в бій як між іноземним урядом, так і колишнім чиновником, який спричинив сум'яття, в якому упинився уряд.

І якщо є якісь... факти... ми іноді в цих випадках, суддя Менсон, заплуталися в законі, але ... і я не буду просити вас переглянути, але на закладці 34 ви знайдете звіт про аналіз регуляторного впливу. І ми бачимо це на тлі цього:

"... Вражаюча корупція та інші зловживання з боку вищих державних службовців тимчасом послаблюють українську економіку та виснажують державну казну. Інформація з відкритих ресурсів показує, що мільярди доларів могли бути вкрадені або виведені."

І це на додаток до тверджень про насильство, викрадення, побиття, залякування службами безпеки уряду Януковича, яке мало місце у 2014 році. Аби далі продовжувати ці факти... Я маю на увазі час ... Пан Портнов розповідає, що він був радником Президента Януковича з 2010 по 2014 рік, що відповідає періоду роботи його уряду.

У моїй заяві, те, у якій ситуації опинився пан Портнов, залежить від рішень, прийнятих ним у період з 2010 по 2014 рік, і внаслідок цього, не підпадає під повноваження міністра з'ясовувати, хто правий, а хто не правий, хто корумпований і хто не є корумпованим. Закон не розроблений таким чином.

Ваша честь, стосовно питань, які у вас є ... Мені здається, все згадали. Я не хочу, щоб будь-які з моїх заяв було розглянуто як такі, що відступають від тверджень у обставинах справи. Я не став наголошувати на обставинах справи, але є пояснення щодо того, як положення знаходиться в межах дії Закону, але я сьогодні не чув питання, чи відповідає положення цілям цього Закону. Я також не чув сьогодні пряме оскарження, тому я утримуюсь від моїх заяв з цього приводу, але ми підтримуємо твердження, висловлені у наших обставинах справи.

Я завжди трохи плутаюся щодо переваги суду стосовно витрат. У мене є рахунок судових витрат. Я надав це ...

СУДДЯ МЕНСОН: Я завжди кажу адвокату, що я хотів би ознайомитися з рахунком наприкінці. Це завжди цікавіше... коли ви кажете, що ви можете зробити заяву постфактум, хтось виграв, а хтось програв, це дивно, як змінюються витрати. Часто ми погоджуємося з адвокатом, хто б не переміг, це легше, якщо ми погодимося з витратами, але за відсутності згоди я з радістю вислухаю ваші заяви...

ПАН ФЛЕМ: Ну, мої заяви ...

СУДДЯ МЕНСОН: ... стосовно рахунку судових витрат.

ПАН ФЛЕМ: Так. Мої заяви є такими, якими вони викладені у рахунку судових витрат. Отже, якщо ви маєте запитання, суддя Менсон, це мої матеріали.

СУДДЯ МЕНСОН: Ні. Дякую, Адвокате.

ПАН ФЛЕМ. Дякую.

ЗАКЛЮЧНИЙ ВИСТУП ПАНА ХОЛЛА

ПАН ХОЛЛ: Щодо питання про витрати я повинен визнати, що я не приніс рахунок судових витрат. Я, звичайно, зможу надати рахунок наступного дня, якщо хочете. У мене немає питань щодо рахунку міністра і ... він здається обґрунтованим. Лише кілька коротких пунктів у відповідь, Ваша честь. Міністр каже, що пан Портнов намагається перетворити Канаду на арбітра судових заяв, чого законодавство не передбачає.

З усією повагою, пан Портнов не намагається перетворити Канаду на арбітра судових заяв, але натомість прагне притягти міністра до дотримання передбачених законом положень у розділі 4 (1), з яких я почав. Це не те ж саме, що прагне перетворити Канаду на арбітра; натомість, це означає наполягати на тому, що Канада повинна отримати чітку заяву від України про незаконне привласнення майна.

Натомість, що ми отримуємо, і пан Флем наголошував на цьому знову і знову, таке саме повідомлення з боку України: "Проводиться розслідування, проводиться розслідування". І справа в тому, що цього просто недостатньо для виконання передумови розділу 4 (1). Це не питання про спробу перетворити Канаду на арбітра, просто прагнення дотримуватися законодавства.

Пан Флем зробив посилання на справу Мерсієра та Інуїта Тапірісата з твердженням про те, що якщо щось набуло чинності, воно завжди буде чинним. Я закликаю вас розглянути ці два випадки з обережністю щодо цієї пропозиції, оскільки в жодному з цих

випадків це питання не ставиться під загрозу. І коли ми побачили протокол про фактичну та юридичну сторону справи, ми спеціально дослідили, чи розглядали питання втрати чинності через зміну обставин або доказів. Найкраще, що ми придумали, - справа Чаркауї, яку я представив перед вами.

Інший аргумент, тільки для того, щоб ознайомити вас з матеріалами... Я не маю копії, але вам насправді не потрібно користуватися нею ... але Верховний Суд Канади розглядав питання на конституційному рівні ... ось чому я не приніс це, тому що це конституційний випадок ... з питання регулювання орендної плати у військові часи.

Отже, під час Другої світової війни федеральний уряд скористався певними федеральними повноваженнями в надзвичайній ситуації скористатися провінційними ... по суті взяти на себе якусь губернську юрисдикцію з контролю за орендою. І Верховний Суд Канади заявив, що коли ситуація більше не існує для національної надзвичайної ситуації, то, що було чинним, вже не вважається таким.

Контекст очевидно дуже, дуже різний, і я сильно на це не спираюся. Це посилання на 1950 рік у Верховному суді Канади, але я просто хотів, щоб ви знали, що конкретне питання про зміну обставин, що призводить до ситуації втрати чинності, найкраще розглядається в справі Чаркауї, тому я представив цю справу перед вами, і не широко розглядаю за інших обставин, імовірно, тому що такі обставини не виникають.

Але важливо те, що Мерсьє та Інуїт Тапірісат не розглядають питання, тому їх не слід вважати авторитетом для такої пропозиції, яка полягає у тому, що якщо щось набуло чинності, то вважається чинним назавжди.

І, нарешті, Ваша честь, я хотів би трохи поговорити про ... здивування на початку заяви пана Флема стосовно пропозиції, що ... здивування, що пан Портнов порушує питання про те, що листування не було розкрито цим судом. Проста відповідь на це полягає у тому, що пан Портнов не ознайомлений зі справою міністра.

Міністр вирішив, які докази представити вам. Дійсно, ми не згодні з тим, що цього достатньо, але я не повинен добиватися цього через позов до суду, через перехресний допит чи щось інше. Наша позиція була дуже ясною з самого початку: згідно з Правилем 317 ми хотіли отримати повну інформацію. Міністр вирішив не розголошувати кореспонденцію з України, і міністр, як і будь-який інший учасник судового засідання, зобов'язаний підкріплювати доказами свою справу. І ця справа повинна бути вирішена у протоколі, що є перед вами, який, як відомо, відсутній з точки зору цієї кореспонденції, що має вирішальне значення для демонстрації того, що передумови були виконані, в першу чергу, і продовжують виконуватися.

СУДДЯ МЕНСОН: Дякую, адвокат. Дякую вам обом. Я залишаю за собою винесення рішення. Я ціную усі заяви з обох сторін. Я маю приводи для роздумів. Тому я дякую вам обом.

ПАН ФЛЕМ. Дякую.

СУДДЯ МЕНСОН: І щодо судових витрат, якщо ви надасте мені рахунок протягом наступних кількох днів, це буде...

ПАН ХОЛЛ: Я обов'язково це роблю, Ваша честь. Дякую.

СУДДЯ МЕНСОН: Дякую.

КЛЕРК: Це спеціальне засідання оголошується закритим. Дякую.

Цим я засвідчую, що вищесказане є правдивою і точною текстовою розшифровкою аудіозапису вищезгаданого провадження, записаного 11-го ГРУДНЯ 2018 РОКУ компанією Victory Verbatim професійно, в повну міру здібностей та розуміння.

Засвідчено:

Кріс Опп
Стенографіст компанії Verbatim